

Hr. Sylow har med at gøre, findes ogsaa en Mængde uskyldige Mennesker. Det at blive mistænkt som Brandstifter er jo nemlig en grumme let Sag. Det behøver jo kun at brænde for en Mand, der sidder i smaa og trykkende økonomiske Forhold, og naar det saa ikke bliver opløst, hvorledes Ilden er opkommen, ja, saa er Mistanken der saa at sige lige paa Stedet. Men fordi Folk ere fattige, derfor er det jo dog ingen afgjort Sag, at de ogsaa skulle være Forbrydere. Naar nu saadanne uskyldige Mennesker blive arresterede af Hr. Sylow, blive de behandlede uforsvarlig haardt i Arresten, de blive ruinerede i økonomisk Henseende, hvad der for Resten ikke hører ret meget til, da de ikke have meget at staa imod med, og jeg tillader mig at tro, at en Retspleje af en saadan Beskaffenhed er en Retspleje, der paa ingen Maade er i Stand til at skabe Trykthed i Befolkningen, det er en Retspleje, man maa saa de allerførste Betæneligheder ved. Men naar Mindretallet nærer stor Betænelighed ved den Retspleje, Hr. Sylow praktiserer, glæder det mig at kunne konstatere, at vi her have Medhold af en saa anset Jurist som den højtærede Justitsminister. Jeg skal med den højtærede Formands Tilbedelse oplæse en Udtalelse af den højtærede Justitsminister, som findes i hans Bog: Civilprofessens almindelige Del. Den højtærede Justitsminister udtaler her: "Da en Kommissions Medtættelse unddrager Sagen fra dens lovbestedte Forum, har dette Institut sine store Betæneligheder, især naar, som hos os, Regeringen har en ikke nærmere begrænset Myndighed til endog i Strafager mod tiltalte Dødsstraffede at nedlægge en Kommission og bestille Kommissorier, en Myndighed, som i andre Lande ofte er bleven misbrugt til Undertrykkelse og derfor har været Genstand for særligt Had". Men naar nu den højtærede Minister ligesom Mindretallet nærer stor Betænelighed ved sliige Kommissioner og finder, at det kan blive til Genstand for særligt Had i Befolkningen, haaber jeg ogsaa, at Ministeren vil finde det ønske, Mindretallet har fremsat i Betænkningen, meget moderat. Endstønt vi anse Hr. Sylows Virksomhed og da navnlig hans Virkemaade for at være i højeste Grad betænkelig, finde vi desuagtet, at der godt kan indtræde ekstraordinære Tilstande paa visse Egne i Landet, som kunne kræve ekstraordinære Foranstaltninger. Vi udtale os derfor ikke absolut og under alle Omstændigheder mod Nedlættelse af Kommissioner, men vi ønske ganske simpelt, at Ministeren, for saa vidt der dertil skal afholdes flere Udgifter end det Beløb, som Ministeren har til Raa-

dighed efter Finansloven, først maa komme til Rigsdagen og godtgøre, at der er Trang til yderligere Foranstaltninger paa dette Omraade. Det maa godtgøres, at det er et ønske blandt Befolkningen, og det vil i alt Fald for mig ikke være tilstrækkeligt, om en eller anden Formand eller Næstformand i en Brandtasse ønsker det; det er for lidt dette ønske i en saa vigtig Sag.

Jeg kommer derefter under Nr. 24 i Betænkningen til en anden Art af Kommissioner, som er af en mere uskyldig Karakter. Om disse Kommissioner gøre nogen særlig stor Nytte, navnlig i Forhold til det, som de koste, er imidlertid et andet Spørgsmaal, som jeg dog ikke her skal komme nærmere ind paa. Over for disse Kommissioner har Udvalget gentaget et tidligere Forbehold fra Behandlingen af Tillægsbevillingsloven i 1893. Den Gang blev det nemlig aftalt med den daværende Kultusminister baade i Finansudvalget og under Forhandlingen her i Tinget, at han saa vidt muligt skulde begære særlig Bevilling paa Finansloven til Nedlættelse af Kommissioner o. s. v., naar Udgifterne ikke kunde afholdes af Kontoens ordinære Beløb. Udvalget beklager, at denne Aftale ikke er holdt fra den højtærede Ministers Side. Her have vi nemlig en Bevilling paa 787 Kr. 55 Ore til en i Maj 1894 nedsat Kommission til Overvejelse af danske Benævnelser paa grammatiske Begreber, en Kommission, hvorefter man dog vel ikke tør paa staa, at den har været daatrængende nødvendig, saa at man ikke først skulde kunne søge Bevilling dertil paa Finansloven. Udvalget gentager derfor sit Forbehold og venter, at den højtærede Minister vil tage fornødent Hensyn dertil. Det er jo heller ikke sikret, at den nuværende højtærede Kultusminister sværmer saa stærkt for Kommissioner, som hans Forgænger har gjort. — Den Understøttelse af 275 Kr. til Maskinmester Ballbergs Enke, som Udvalget under Nr. 25 i Betænkningen foreslaar at nægte, er ikke tiltraadt paa Finansloven, og der er derfor ikke nogen Grund til at tiltræde den her. — Under Nr. 33 i Betænkningen foreslaar Udvalget at nægte 2,000 Kr. til Vedligeholdelsesudgifter og Statter m. v. vedrørende Kunststudstillingsbygningen ved Charlottenborg Slot. Dette Spørgsmaal staar i Forbindelse med Nr. 71 i Betænkningen, hvor Ministeren foreslaar at eftergive Udstillingsfonden 100,000 Kr. af et ved Loven af 24de Juli 1880 tilstaaet Laan. Begge disse Forslag foreslaar Udvalget at forfaste, idet man finder, at det er Forslag, der hører hjemme paa Finansloven og ikke bør finde deres Afgørelse her ved Tillægsbevillings-